

Drága Családom!

Leveletek megkaptam, örömmel olvastam, hogy a háború poklában a szomszédok azért összetartanak, és nektek is segítenek otthon. Mesélték, hogy egyik nap orosz katonák zörgettek be hozzátok odahaza. Tyúkot kértek, és mivel ti adtatok nekik, cserébe egy hét múlva vittek nektek halat, amit egy közeli tóban fogtak. Remélem még mindig barátként kezelnek titeket. Én jól vagyok bár megsebesültem. Épp a frontvonalba harcoltunk, mikor rossz érzés fogott el, szívem feletti zsebemhez kaptam, de a kis Szent Antal szobromat, ami már a Don kanyarból is visszahozott, nem találtam, pedig mindig a szívem feletti zsebben hordozom. Pillanatnyi rémültségemben el is feledkeztem a háborúról, és lövést kaptam a bal vállamba. Sebem szerencsére nem súlyos. Sorsszerű egybeesés, leveletekből tudom, hogy épp ez idő tájt küzdöttetek újszülött kislányom életéért otthon. Erzsike úgy tudom estére már életvidám csecsemő lett, és én éjjel álmomból arra keltem, hogy valami töri a hátam. Meglepve láttam, hogy a kis Szent Antal szobrom az, amiről azt hittem örökre elhagytam a csatatéren. Mintha csak azért tűnt volna el egy kis időre, hogy Erzsikét is megmenthesse.

Csókolgat titeket a mielőbbi viszontlátás reményében, Apátok, és szerető férjed, István

1. ábra A védelmező Szent Antal

1945 tavasza

